

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1919.—ΕΤΟΣ 1^{ον} ΔΡΙΘ. 85

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ ἀπ' εὐθείας
πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 7.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δρ. 10.— Ἐξάμ. δρ. 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 16.— 8

Γίνονται δεκταὶ καὶ συνδρομαὶ δι' ἄριστον
ἀριθμὸν φύλλων, καθοριζόμενον
ἀπὸ τῶν ἐγγραφόμενων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔτοιμη νὰ ριθῇ εἰς τὰς δωρεῖας τοῦ κύματος

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΥ ΝΤΕ ΜΠΑΣΣΑΝ

Την είχε συναντήσει οιο σπιτι... Την είχε συναντήσει οιο σπιτι... Την είχε συναντήσει οιο σπιτι...

— Ναι-ναι, ελπε ο χρυσοχοός... — Από ούς ελπε;... — Από ούς ελπε;...

Το ελπε ούς τότε ελκοσιπέντε χιλιάδες... Το ελπε ούς τότε ελκοσιπέντε χιλιάδες... Το ελπε ούς τότε ελκοσιπέντε χιλιάδες...

— Θέλετε να μου τ' αφήσετε... — Ναι, γιατί... — Ναι, γιατί... — Ναι, γιατί...

ΑΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑΙ ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Αγαπημένη μου Νέλυ, Έτσι μου χρεώνεται, παλιοκοριτσιό, να σε δαγκώσω...

Όσο γι' αυτήν μη σ' νοιάζει! Κάποιος μου φίλος... Όσο γι' αυτήν μη σ' νοιάζει! Κάποιος μου φίλος...

— Κύριέ μου, ελπε πόν καταστηματαρχή... — Κύριέ μου, ελπε πόν καταστηματαρχή... — Κύριέ μου, ελπε πόν καταστηματαρχή...

— Το κολλίε αυτό, κύριε, του ελπε, αξίζει... — Το κολλίε αυτό, κύριε, του ελπε, αξίζει... — Το κολλίε αυτό, κύριε, του ελπε, αξίζει...

— Βρέ τον γελού, σκεπτόνταν μέσος του... — Βρέ τον γελού, σκεπτόνταν μέσος του... — Βρέ τον γελού, σκεπτόνταν μέσος του...

ΠΑΛΗΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ Από τὰ "Τετραμέδια," Ι Γενταίης

Μές στον μενεξεδένιο ουρανό... Μές στον μενεξεδένιο ουρανό... Μές στον μενεξεδένιο ουρανό...

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Όλα τριανταφυλλένια γύρω μας... Όλα τριανταφυλλένια γύρω μας... Όλα τριανταφυλλένια γύρω μας...

Πόνου στροφές,

Και τώρα, γαί! Σκλάβο την πήρες την καρδιά... Και τώρα, γαί! Σκλάβο την πήρες την καρδιά...

Την αειμία του κέρμου...

Την αειμία του κέρμου όσο μαθαίνω... Την αειμία του κέρμου όσο μαθαίνω... Την αειμία του κέρμου όσο μαθαίνω...

μην κοιμηθώ όσα με το πρωί... Την αειμία του κέρμου όσο μαθαίνω... Την αειμία του κέρμου όσο μαθαίνω...

Νέλυ μου, ξεδαφουθλά μου, σε φίλο... Νέλυ μου, ξεδαφουθλά μου, σε φίλο... Νέλυ μου, ξεδαφουθλά μου, σε φίλο...

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΕΦΑΛΟΝΤΙΚΕΣ ΤΟ ΤΑΜΜΑ

Μιά φορά κ' έναν καιρό, στην Κεφαλλονιά... Μιά φορά κ' έναν καιρό, στην Κεφαλλονιά... Μιά φορά κ' έναν καιρό, στην Κεφαλλονιά...

— Άκουσε, Μεριά! Ελπε ένα προβιό τον... — Άκουσε, Μεριά! Ελπε ένα προβιό τον... — Άκουσε, Μεριά! Ελπε ένα προβιό τον...

— Άν μου Γεράσιμ μου, ελπε μέσος από... — Άν μου Γεράσιμ μου, ελπε μέσος από... — Άν μου Γεράσιμ μου, ελπε μέσος από...

Τέλος πάντων το θάμμα έγινε και παρά... Τέλος πάντων το θάμμα έγινε και παρά... Τέλος πάντων το θάμμα έγινε και παρά...

— Νά πές το τάμμα του Άγιου! Τόν γκρί... — Νά πές το τάμμα του Άγιου! Τόν γκρί... — Νά πές το τάμμα του Άγιου! Τόν γκρί...

— Μα καλά το γαϊδούρι, άμ' το κόκορα... — Μα καλά το γαϊδούρι, άμ' το κόκορα... — Μα καλά το γαϊδούρι, άμ' το κόκορα...

— Σάν άριβάρισε με το καλό στο παζάρι του... — Σάν άριβάρισε με το καλό στο παζάρι του... — Σάν άριβάρισε με το καλό στο παζάρι του...

— Παι καλά, Πόσο γυρεύεις για δαύτο... — Παι καλά, Πόσο γυρεύεις για δαύτο... — Παι καλά, Πόσο γυρεύεις για δαύτο...

— Όλοι τόν πήραν για ζουλό! Ένας όμως... — Όλοι τόν πήραν για ζουλό! Ένας όμως... — Όλοι τόν πήραν για ζουλό! Ένας όμως...

— Εγώ τόν παύω και τ' άκουσε ή γυναίκα... — Εγώ τόν παύω και τ' άκουσε ή γυναίκα... — Εγώ τόν παύω και τ' άκουσε ή γυναίκα...

— Τί έκανε, λέει; Ούτε το καταδέχομαι... — Τί έκανε, λέει; Ούτε το καταδέχομαι... — Τί έκανε, λέει; Ούτε το καταδέχομαι...

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗ ΕΥΘΥΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τίποτε πειά στον κόσμο αυτόν... Τίποτε πειά στον κόσμο αυτόν... Τίποτε πειά στον κόσμο αυτόν...

— Η φοδότες πάλι εκόντηναν... — Η φοδότες πάλι εκόντηναν... — Η φοδότες πάλι εκόντηναν...

Και τόν σπιτιών το ζήτημα... Και τόν σπιτιών το ζήτημα... Και τόν σπιτιών το ζήτημα...

Ο Κλεάνθης

Μίρα κ. Α φ α ε... Ο γραφικός χαρακτήρ... Μίρα κ. Α φ α ε... Ο γραφικός χαρακτήρ...

— Π. Χ. Έντα ούθα... Δέν εχρειάσθη πολύς... — Π. Χ. Έντα ούθα... Δέν εχρειάσθη πολύς...

— Α. Π. Ν. Έντα ούθα... Μ' άρσενε το λιτόν... — Α. Π. Ν. Έντα ούθα... Μ' άρσενε το λιτόν...

— Τριπέλα... Ο ανακριτής αναγκάσθηκε... — Τριπέλα... Ο ανακριτής αναγκάσθηκε...

— Την επομένην, όταν ο Λανδρού εισηχθη... — Την επομένην, όταν ο Λανδρού εισηχθη...

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ

Πές του Μιστόκλη, οε Μαριώ... Πές του Μιστόκλη, οε Μαριώ... Πές του Μιστόκλη, οε Μαριώ...

— Εγώμαι άόικιο παιδί... — Εγώμαι άόικιο παιδί... — Εγώμαι άόικιο παιδί...

— Κι' άν τόν πετύω άλλη φορά... — Κι' άν τόν πετύω άλλη φορά...

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΑΝΔΡΟΥ Έξεκλουθεϊ να χαριολογή

— Η άνακρισις ευνευχισθη... — Η άνακρισις ευνευχισθη... — Η άνακρισις ευνευχισθη...

— Λέγετε, ότι ή Κιουσσέ, με μιά βαλτσα... — Λέγετε, ότι ή Κιουσσέ, με μιά βαλτσα...

— Ελάτε, αφήστε τα αυτά! Άν ίνε άλλη... — Ελάτε, αφήστε τα αυτά! Άν ίνε άλλη...

— Ξέρετε ένα πράγμα, Λανδρού, του λέγει... — Ξέρετε ένα πράγμα, Λανδρού, του λέγει...

— Πώς τα λέτε έτσι άνάποδα, κύριε άνα... — Πώς τα λέτε έτσι άνάποδα, κύριε άνα...

— Την επομένην, όταν ο Λανδρού εισηχθη... — Την επομένην, όταν ο Λανδρού εισηχθη...

— Αί, μοσιέ Μπόνεν; δέν θάχτε πιστεύω... — Αί, μοσιέ Μπόνεν; δέν θάχτε πιστεύω...

— Έεε... μ' άδέν ύποφρέσθε! Πουθενά... — Έεε... μ' άδέν ύποφρέσθε! Πουθενά...

Σε τὰ βένα

Γυρνά μονάχος μου σιά ξένα... Γυρνά μονάχος μου σιά ξένα... Γυρνά μονάχος μου σιά ξένα...

— Είπε και τ' τραγουδία μου φαρμάκι... — Είπε και τ' τραγουδία μου φαρμάκι...

— ΟΣΟΙ εγράφονται συνδρομηται παρακα... — ΟΣΟΙ εγράφονται συνδρομηται παρακα...

ΜΙΚΡΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ALBUMS

Μου έστειλαν πολύ όλίγα πράγματα αυτήν την φορά για τό «Album» μου. Καί με λυπεί τόυτο πολύ διότι έσκεπτόμην άν συνηθροίζοντο πολλοί καλοί τοιαύται άφιερώσεις να τάς εκδόσω εις ένα κομψόν εικονογραφημένον τεύχος με έξωφύλλον χρωμολιθο γραφημένον, φέρων την εικόνα μου.

Έλπίζω, κατόπιν τούτων, ή προσεχής συγκομιδή, να είνε πλουσιωτέρα.

Έν τή μεταξύ δηλώ ότι έβραβεύή τό άποσταλλέν υπό του κ. Γεωργίου Τσαουση όπερ καί δημοσιεύεται κατωτέρω. Δύναται να διέλθη τών γραφείων μας να παραλάβη τό βραβείον του ή να μάς γράψη πού να τό στείλωμεν.

«Στά χείλη κάθε γυναίκας κάθεται κι' από ένα άηδόνι. Δέν τραγουδεί γλυκύτερα παρά ότανείνε πληγωμένο.» Γ. Ι. Ω. Ρ. Ο. Σ. Ο. Ο. Σ. Η. Σ.

«Η γυναίκα είνε θεϊον δώρον. Είς κανένα δέν δωρεΐται. Δέν χάνεται παρά όταν τό παραμελών.» «Υδωρ Συγής»

«Η γυναίκες θα είχαν περισσότερη σκέψη άν δέν είχαν μακρυνά μαλλιά.»

Αγαμέμνων Μπαρώνος.

Σημ. Νόρας.—ώστε φρονείτε ότι όσαι τά κόβουν έχουν περισσότερη σκέψη από τής άλλες;--Δέν πιστεύω! Νόρα

«Ζωή χωρίς έλπίδα δυνατόν να νοηθή, νειάτα όμως χωρίς έρωτα αδύνατον.» Κ. Σαγιανός

Δίς Νόρα

Σημ.—Παρακαλώ να μη λησμονείτε όμου με την σκέψιν ν' άποστέλλετε καί τό εικοσάλεπτον γραμματόσημον.» Ν

ΑΝΑΦΟΡΑΙ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑΡΧΩΝ

Περί άγκλων πνήφωσ καί περί συλείφωσ ληστοφυροδίκου καί δέν έρχεται.

Πρός την σεβαστήν Ίππομεροχίαν Μεσοεγκλίον

Ό ήποφενόμενος Ίππονοματάρχης Ιπάγως εις θεϊον κρύα βροσύλα (κόμπο νερό δέν τρέχει πλιό) όπως συλείφω τόν εκεί κρηπτόμενον ληστο συγόδικον Γκίσιαν όστις ού μόνον άπληγεται άπληρόν με δακτυλοϊδός αλλά πόσον μάλον καί δέν έρχεται.

Επιστρέφωσ όθεν άπράκτος καί πληροφορηθείς ότι όήμαρχος Κεμίρογλος άνασκαφύσας καί ευρύσας αρχέαν Τερτίρη (Δάσκαλος γόρ άνεγνόρισε) άπετηράθη πνήξειν έντός βραστου ύδορ άγκλον Αιόρδον καί καθέκαφεν αυτόν μέχρι τής μασγάλης καί του άκρου του δεξιού ποδός. Καταφθάσαντος δέ έγκαίρωσ έμου εκεί κατέοχαισα τούς πάντας, έσωκλήστωσ δέ στέλο άγκλον Λιόρδον καί λειπούς μάργυρα διά τά παιραιτέρω, ή δέ Τερτίρη άκολουθει έποχομμένη.

Έν Κραβασαρά τή 13 'Απριλίου 1852.

Ό Διευθυντής του Κράτους (ύπογραφή δισανάγνωστος)

Διά την αντίγραφην Χωροφύλαξ Β. Γ. Ζησιμόπουλος

Τό Παρισινόν όδ .ντοΐατρεΐον

Δέχεται καθ' όλην την νύκτα δι' έξαγωγάς όδόντων Σταδίον 51.

ΤΑ ΑΙΩΝΙΑ ΣΠΗΤΙΑ

— Τέλος πάντων τυχερός αυτός ό Κώστας, έξησφάλισε μόνιμον κατοικίαν.
— Πώς;
— Πέθανε...

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

«Έντρομος ή κυρά Σταματίνα έίρεξε άκολουθουμένη από την κόρη της, τό μυξιάρικο Φροσάκι, στην τραπέζια όποθεν γοερά έφθασαν μέχρι τής κουζίνας ή φωνής του κύρ Σταμάτη.
— Τί τρέχει; τί έπαθες χριστιανέ μου καί ξεφωνίζεις έτσι σαν Έβραϊός;
— Μπαμπάκα, μπαμπάκα μου, τί έχεις, προσέδεται κλαυθμηροζόν τό Φροσάκι.
Μά ό κύρ Σταμάτης βαστών την κοιλιά του συνστερέστο επί του δαπέδου εκβάλων γοεράς κραυγής.
— Μά τί έχεις επί τέλους, τί σ' έπιασε; «Η κοιλιά σου; Έχεις πόνο; «Α, καυμένη άντρα, σήμωρα βρήκε να σέ πιάση πού έχωμε τόσο ώραο φαΐ; «Α, κακόμοιρε έόν ποδσαι καί φαγās!
Τωόντι ό κύρ Σταμάτης διακρίντο για την λαίμαργια του. Αυτό ήταν τό μόνο του έλάττωμα.
Και ή λαίμαργια του αυτή ήταν άφορμή τώρα να μηχήνε εκεινες της άγοιωφωνορας.
Ένθ ή Σταματίνα ήταν στην κουζίνα «έτοιμαζε τή σαλάτα για τό ώραο ψητό πού άγγιζόν είχε σεβρισιωθή στο τραπέζι, ό κύρ Σταμάτης λαίμαργος κι' άνεπίμονος, άρπαξε τό πηροϋνι καί βούτηξε ένα λαχταριστό μεζέ.
Μά την ώρα πού τον έβραζε στο στόμα του φάηκε πώς άκουσε ναρχεται ή κυρά Σταματίνα πού ήταν ικανή ν' άναποδύγηρη τό τραπέζι βλέποντας υπό τέτοια γρουσουζία πριν κάτσουν όλοι.
Πατέρας, μάνα, παιδί.
Κι' άπ' τή βία του να φάη τό μεζέ κατάπιε μαζί καί τό... πηροϋνι.
Και τότενωθε τώρα να του ξεσχίη τ' άντρα.
— Μ' τί έχεις επί τέλους; τί έπαθες; ξεκολούθη να τόν ρωτά ή γυναίκα του.
— Κατάπια τό πηροϋνι! κατώφωσος τέλος να πη ό θυσιαχής μέσα σέ δυό σπασμούς.
— Κατάπιε τό πηροϋνι;
Κι' άποϋ συνήλθε από την πρότην κατάπληξιν:
Τρέξε στο φαρμακείο, ειπε στο Φροσάκι, ν' άγορασης λ' δι νιά τόν προκομμένο τόν πατέρα σου.
«Αλλά τό λάδι δέν ίσχυσε να ενεργήση σ' έκείνο τό βροϋν πράγμα πού έσοχιζε τ' άντρα του δυπτευχοϋς.
— Ένα γιατρό, ένα γιατρό! φώναζε τόσα άπεπισμένος ό κύρ Σταμάτης.
«Ό γιατρός κατέφθασ. Έκίνησε τό κεφάλι άμα έμαθε

πριό τίνος έπρόκειτο, καί:
— Θα χρειασθή, ειπε, να κάμωμε λαπαροτομία.
Μ' έξαφνα σον κάποια φασινή ιδέα να του κατέβηκε:
— Από τί μέταλλο είνε τό πηροϋνι; ρώτησε.
— Σιδερένιο, γιατρέ μου, σιδερένιο.
Σιδερένιο! Γρήγορα τότε φέριτε μου ένα μεγάλο μαγνήτην.

Ένας τεράστιος μαγνήτης μεγάλης δυνάμειος, μετα πολλās αναζητήσεϊς προσκομίοδη.

Ό γιατρός διέταξε τόν άσθενή ν' άνοιξη τό στόμα. Έχωσε μέσα της δυό άκρες του μαγνήτου. Καί τόν έβγαλε έπειτα.
Τιποτε.
Θα κατέβηκε χαμηλά τό πηροϋνι, άπεφάνθη ό δόκτωρ. Καί έννευσε στην κυρα Σταματίνα ή όποία στανροκοπομένη άπεκάλυψε τό μέγος εκκίνης πού άναπαύεται τό άνθρωπιν, σωμα.
Και ό Άσκληπιάδης έχωσε τότε τις άκρες του

δέν ίσχυσε να ενεργήση σ' εκείνο τό βροϋν πράγμα πού έσοχιζε τ' άντρα του δυπτευχοϋς.
— Ένα γιατρό, ένα γιατρό! φώναζε τόσα άπεπισμένος ό κύρ Σταμάτης.
«Ό γιατρός κατέφθασ. Έκίνησε τό κεφάλι άμα έμαθε

πριό τίνος έπρόκειτο, καί:
— Θα χρειασθή, ειπε, να κάμωμε λαπαροτομία.
Μ' έξαφνα σον κάποια φασινή ιδέα να του κατέβηκε:
— Από τί μέταλλο είνε τό πηροϋνι; ρώτησε.
— Σιδερένιο, γιατρέ μου, σιδερένιο.
Σιδερένιο! Γρήγορα τότε φέριτε μου ένα μεγάλο μαγνήτην.

Ένας τεράστιος μαγνήτης μεγάλης δυνάμειος, μετα πολλās αναζητήσεϊς προσκομίοδη.

Ό γιατρός διέταξε τόν άσθενή ν' άνοιξη τό στόμα. Έχωσε μέσα της δυό άκρες του μαγνήτου. Καί τόν έβγαλε έπειτα.
Τιποτε.
Θα κατέβηκε χαμηλά τό πηροϋνι, άπεφάνθη ό δόκτωρ. Καί έννευσε στην κυρα Σταματίνα ή όποία στανροκοπομένη άπεκάλυψε τό μέγος εκκίνης πού άναπαύεται τό άνθρωπιν, σωμα.
Και ό Άσκληπιάδης έχωσε τότε τις άκρες του

πριό τίνος έπρόκειτο, καί:
— Θα χρειασθή, ειπε, να κάμωμε λαπαροτομία.
Μ' έξαφνα σον κάποια φασινή ιδέα να του κατέβηκε:
— Από τί μέταλλο είνε τό πηροϋνι; ρώτησε.
— Σιδερένιο, γιατρέ μου, σιδερένιο.
Σιδερένιο! Γρήγορα τότε φέριτε μου ένα μεγάλο μαγνήτην.

Ένας τεράστιος μαγνήτης μεγάλης δυνάμειος, μετα πολλās αναζητήσεϊς προσκομίοδη.

Ό γιατρός διέταξε τόν άσθενή ν' άνοιξη τό στόμα. Έχωσε μέσα της δυό άκρες του μαγνήτου. Καί τόν έβγαλε έπειτα.
Τιποτε.
Θα κατέβηκε χαμηλά τό πηροϋνι, άπεφάνθη ό δόκτωρ. Καί έννευσε στην κυρα Σταματίνα ή όποία στανροκοπομένη άπεκάλυψε τό μέγος εκκίνης πού άναπαύεται τό άνθρωπιν, σωμα.
Και ό Άσκληπιάδης έχωσε τότε τις άκρες του

πριό τίνος έπρόκειτο, καί:
— Θα χρειασθή, ειπε, να κάμωμε λαπαροτομία.
Μ' έξαφνα σον κάποια φασινή ιδέα να του κατέβηκε:
— Από τί μέταλλο είνε τό πηροϋνι; ρώτησε.
— Σιδερένιο, γιατρέ μου, σιδερένιο.
Σιδερένιο! Γρήγορα τότε φέριτε μου ένα μεγάλο μαγνήτην.

Ένας τεράστιος μαγνήτης μεγάλης δυνάμειος, μετα πολλās αναζητήσεϊς προσκομίοδη.

Ό γιατρός διέταξε τόν άσθενή ν' άνοιξη τό στόμα. Έχωσε μέσα της δυό άκρες του μαγνήτου. Καί τόν έβγαλε έπειτα.
Τιποτε.
Θα κατέβηκε χαμηλά τό πηροϋνι, άπεφάνθη ό δόκτωρ. Καί έννευσε στην κυρα Σταματίνα ή όποία στανροκοπομένη άπεκάλυψε τό μέγος εκκίνης πού άναπαύεται τό άνθρωπιν, σωμα.
Και ό Άσκληπιάδης έχωσε τότε τις άκρες του

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΡΩΤΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΕΙ

«Ό Θερίος από 'δω κι' έμπρός θάπαντ' όχι μόνον στα έξωτικά ζητήματα αλλά καί σε όλα εν γενει. Όποιαδήποτε άπορία έίτετε θα σας την λύρ. Ό,τι δυσκολία βρϊσκετε 'στη ζωή θα σας συμβουλεύει να την υπερνικάτε. Νέοι καί νέες, γέροντες καί γρηές άποτεινεσθε σ' αυτόν.

Ι. Α. Χ.—Προσπάθησε να την κάησε να τής φύγη ή τροπή. Μά σαν δύσκολο γιατί τή διάλεξε πολύ μικρή.

Π. Θ. Καβάλλια ν.—Κάνετε ύπομονή ως να τής περάσουν τά νάζια. Για να κρατήση την φωτογραφίαν θα πη ότι σας αγαπή.

Δα Μ. Τ. Ένταυθα. Διά να ζηλοτυπή όλους τούς νέους με τούς όποιους γνωρίζεσθε θα πη ότι σας αγαπή; δια να μη σας λέγη άκόμη τίποτε θα πη ότι θέλει να γνωρίση τόν χαρακτήρα σας καλά. Φρονίσατε να τού φανήτε φρόνημη για να κάμη την πρότασιν. Έγώ σας εύχομαι ταχείαν μνηστείαν.

Π. Α. Κ. Πάτρας.— Άφοϋ έννοείτε ότι σας αγαπή τό καυμένο τό κορίτσι τι παραπονείσθε άν σεΐς με τούς γονείς της δέν έμείνατε σύμφωνοι εις όλα τά ζητήματα του γάμου; Προσπαθήσατε να ελσθε πιδ συγκαταβατικώς για να μη ύποφέρη τό καυμένο άφοϋ βέβαια αυτό δέν πταίει σε τίποτα.

Chione. Ένταυθα.— Νά έπιμείνης ότι τό «τραπέζακι» ειπε την αλήθεια.

«Αδικημένο». Μολάους.—Διάλεξε, διάβολε, άλλο επάγγελμα, άν την αγαπής ή άστυνη να κουρεύεται καί γίνου γιατρός. Πού ξερείς άν καμιά φορά δέν σε φωνάξει να της γιατρέψης την... καρδιά;...

«Ελένην Μεν... Ένταυθα.— Φαίνεται να έχετε την ευγενεστέραν ψυχήν αλλά καί μόνη σας δημιουργείτε την δυστυχίαν σας. Διατι δέν ύπακούετε εις τάς όρμάς της ψυχής σας;

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

(«Εκάστη έγκρισις ψευδώνυμου διά τό 1919 δραχμη μία. Οι έγκρίνοντες ψευδώνυμα πρέπει να μάς γράφουν τό όνομα καί την διεύθυνσιν των.)

Ένεκρίθησαν τά ψευδώνυμα:

«Τό χέρι πού σφίγγει» «Don giovanni» «Αόρατος Πυγμαχός» «Πίσχουσα Καρδιά» «Νεράϊδα του Γυαλού» «Αιθέριος κατοικία» «Γαλανόξανθος Ρωσσίς» «Προσωπίς του Έρωτος» «Ακροκεραυνίτης» «Μπολοσεβίκα»

μαγνήτου στην όλην από την όποιαν έξέρχονναί όσα εισέρχονται από τό στόμα.

— Δμιν, γιατρέ, πονώ! αισθάνομαι να μου σχίη τ' άντρα.

— Σούτ' άνόητε, κατεβαίνει, νάτο!

Και θριαμβευτικώς ό δόκτωρ επ'δεικνυε τώρα τόν μαγνήτην από την μίαν άκρην του όποιου συνκρατεί'ο, λογω μαγνητικής δυνάμειος, τό περιφρημο πηροϋνι.

— Εγχειρησις, ε;

— Μπαρσο, γιατρέ μου, κάτος τώρα να φάμε τό ψητό. Δόκτωρ Κυλλισότρος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΖΩΗΝ

«Η οικογένεια Νεοπλουτιάδου εκστρατεύουσα εις τό Ζάππειον.